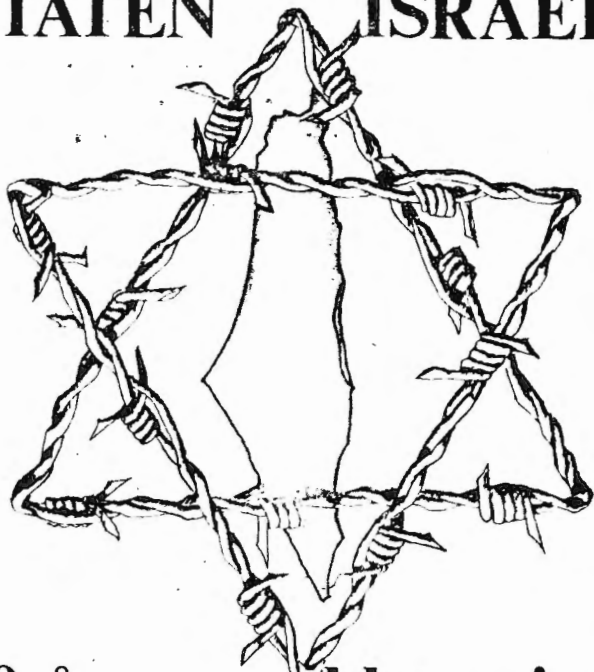

FRAM KAMERATER

MAI 78

STATEN ISRAEL

30 års

okkupasjon

- 1 -

INNHOLDSFORTEGNELSE.

LEDER	s.2
NOMN FORELØBIG KONTRAKTER TIL 1.MAI.....	s.4
NATO UT AV NORGE-1.MAI-DISKUSJON	s.7
SVAR TIL HIAWATA.....	s.10
SKAL VI LEGGE NED KAMPEN MOT SOVJET?	s.11
FR "NEI TIL TVINGEN UNGDOMSSKOLE" EI RIKTIG PAROLE?.....	s.13
INTERVJU MED RU-LAG	s.15
ANTIB RÅTRATI KAMPANJA-MER KONKRET VEILEDNING?	s.17
SVAR FRA REDAKSJONEN OM KONKRET VEILEDNING	s.17
FAMILIEDISKUSJON	s.19
HVA ER REV:TAKTIKK I BONDELAGA?	s.21
YRKEVEILEDNING FOR BONDEVENNER.....	s.22
KRITIK AV ANSVARLIG FOR KK's BUDOPPLEGG I TR.HVIMS.....	s.23
SVAR PÅ KRITIKKEN	s.23
TIGERSAKA -JENTENE TAKKER FOR KAMPEN	s.25
SIK ERHETSSAK	s.25
NORD-POSENMARJEN	s.26
17.MAI	s.27

ANNONSE: To BARNEHAGEVAKTER SØKES.FÅR 500kr.KVAR.

TIL NKS ,s SOMMERLEIR på LANGSTEIN 14-20.august!

FRA REDAKSJONEN.

Dette er et nr.med mye politisk kamp! Følg opp det fine oppsvinget i diskusjoner som redaksjonen har fått merke gjennom alle innlegga.~~Kamerater~~ Kamerater som blir kritisert må prøve å svare til neste nr.Vi skal satse på å få ut et nytt nr. til Juni.Stoff må leveres innen 31/5.

Vi oppfordrer særskilt til innlegg på kampen mot krisa!

AKSJONER MOT REGJERINGAS KRISEPOLITIKK,

Kamerater

Kapitalismen er inne i ei djup krise både internasjonalt og i Norge. Alt snakk om krisefri kapitalisme og at staten kan regulere krisene er nå forstumma. Den krise vi nå er inne i er egentlig en del av den krise som blei innleda i 1975. På tross av et visst oppsving i 1976/1977, så kom vi aldri ut av den krise.

~~Vi~~ Krise er ei klassisk overproduksjonskrise og viser som før at kapitalisme betyr en uløselig motsigelse mellom produksjon og marked. Slike overproduksjonskriser er en lov under kapitalismen. Vi kan ikke forhindre kriser under kapitalismen. Men arbeiderklassen kan, vil og må føre kamp mot at byrdene ved krise veltes over på ~~dem~~ dem. Uten å vite hvordan partiets årsplan blir så sier det seg sjøl at kampen mot at byrdene veltes over på arbeiderklassen blir et hovedelement i neste årsplan, kanskje hovedoppgava for partiet. Min mening er at vi f. eks. siste halvår er tross aksjonert altfor lite, vært for passive når regjeringa har kommet med sine kriseframstøt, ved bedriftsnedleggelse. Jeg mener at vi i perioden framover må stille eksetrt over internt. Videre at det viktigste elementet i anti-byråkratikampanja nå må være å aksjonere mot ~~regjeringas krisepolitikk~~ ^{krisetiltaka} straks det kommer et framstøt på det området der vår partiavdeling arbeider. Og avd. må sjøldtendig drive slikt arbeid. Straks vi får snusen i at et framstøt er på trappene må vi øyeblikkelig aksjonere mot sette. Noen ting er enkelt, og obligatorisk. Lage en løpeseddel, spre den, samle omkring oss aktivister. Kanskje klarer vi ikke stort mer. Det er bra likevel. Andre steder makter vi mer og kan utvikle slagkraftige aksjoner. Dette må være veien å gå for oss dersom vi skal befeste og utvikle vår stillingsom arbeiderklassens parti. Det vil være umulig å være passiv i denne kampen. Det stiller krav til hver eneste partiavdeling.

Formannen i AKP(m-l), Pål Steigan, har lagt fram et program i 11 punkter. Det står i KK for 15. april 1978. Alle kamerater må studere dette nøye. Jeg skal gjengi punktene her:

1. Kamp mot lønnsnedslag
2. Forsvar arbeidsplassene, nei til arbeidsløshet
3. Kjemp mot "nedrustninga" av sosialsektoren
4. Reis krav om arbeidsplasser for ungdom
5. Forsvar kvinnearbeidsplassene
6. Nei til yrkesforbud
7. Forsvar ytringsfriheten

9. Avvis all rasisme og forsøk på å slå splid mellom norske og utenlandske arbeidere
10. Avslør supermaktens krigsforberedelser
11. Vis at sosialismen er veien ut av krisene

Noen kommentarer til dette.

Pkt. 1.

SV sier at det er høyredreining i arbeiderklassen. Virkeligheten er den motsatte. 25000 streika mot voldgift. Over 100000 har vedtatt uttalelse mot voldgift. SV-ledelsen ser på gallupen og tror at det er middelalder fordi SV mister noen prosenter på gallupen og noen mandater på Tinget. Arbeiderne ved Rafnes slo tilbake lønnsnedslaget til Trosvikgruppa. I kampen mot lønnsnedslaget er det alt en stor kampkraft. Her må vi reise lokale krav, lokale aksjoner, streiker. Jeg tror det kommer til å bli en god del av dette. Det er ikke høyredreining, men kamplinja som vinner fram.

Punkt 2:

Arbeidsplassene, særlig i Nord-Trøndelag er svært utsatt.

Gruver: Skarvass og Killingdal er dødsdømt av regjeringa. Flere vil bli det i forbindelse med små bevilgninger til kopperfondet.

Treforedling, Salsbruket er dødsdømt. Flere kommer snart til å bli det: Lauvsnes, Follafooss, Ranheim har ingen lang framtid. Flere andre.

Skipsbolje: Aker verdal står på usikre føtter. IMV overtar skipsrep. som andre og mindre verft tidligere har levd på. Det betyr at mindre verft langs kysten snart vil få vansker.

Bygning: Når de offentlige budsjetter blir redusert, når det blir vanskeligere å få lån til bolig, så betyr det at det blir ledighet i bygge og anleggsbransjen.

Pkt 3:

Det legges opp til innskrenkninger på sykehus, mindre til skoler, daghjem, Universitet. Leverås-utvalget lovte pensjonistene en reallønnsøkning på 8% pr år i fire år. Dette har de forlenget lagt i papirskuffa. Jeg mener det må være en viktig sak å kreve at opptrappingsplanen for pensjonistene skal innfris. Jeg mener dette er en riktigere parole enn den som blei vedtatt av FFF i år.

Pkt. 6:

Norge er ett av de landa der yrkesforbud er mest utvikla. Det har etter hvert fått et svært omfang. Og vi klarer ikke å gjøre noe med det. Kort sagt så slutter vi nesten å protestere sjøl. Hederlige unntak fins og viser at det nytter. Vollan i Harstad, Folkvord i Odda. Jeg mener vi må gjøre noe nokså drastisk med dette i tida framover og ikke bare resignere.

KAMERATER-REIS KAMPEN MOT REGJERINGENS KRISEPOLITIKK OG ALLE KRISETILTAK

NOEN FORELØPIGE KOMMENTARER TIL 1.MAI RESULTATET

Jeg skal først kommentere Trondheim for seg,så retsen av distriktet I Trondheim gikk vi fram fra 1680 i fjor til 2040 i år,en framgang på 21%.Det er et godt resultat

Hvis vi ser på de enkelte seksjonene,så er det så godt som ingen som har gått tilbake.Nokså mange har gått en del fram.Det svarer til en del av framgangen.Så har vi noen seksjoner som har gått temmelig mye fram.

Først og fremst gjelder dette kvinneseksjonen som var ganske stor i fjor og som nesten dobla seg i år.Dette svarer til nesten halvparten av framgangen for heile toget

Ungdomsseksjonen har nesten dobla seg.Men her må vi ta med at ungdomsseksjonen i fjor var heilt under båten.

Sameseksjonen gikk fram fra 3 i fjor til nesten 50 i år,derav ca 15 samer.Dette er et oppsiktsvekkende godt resultat,og politisk svært viktig.

Både boligseksjonen(gamle og nye tilsammen) og anti-imperialistisk seksjon hadde framgang en god del over det vanlige.Men likevel er anti-imperialistisk arbeid og organisasjoner ikke på langt nær utvikla slik som fram til 1975 og klarer ikke å svare til de objektive mulighetene som ligger i den kraftige væpna kampen som føres mot imperialismen og særlig supermaktene mange steder i verden.

Hvorfor gikk FFF-toget i Trondheim så mye fram i år?

Etter min mening er dette noen av de viktigste grunnene:

1.Partiet har siste året vokst nokså mye i størrelse.Det er danna en god del nye partilag i byen.Det at vi fins flere steder med planmessig arbeid,flere hoder,flere hender,det mener jeg er en svært viktig grunn til framgangen.Jeg tror også dette er en bra garanti mot at FFF-toget i år en oppblåst ballong som sprekker til neste år.Jeg tror at resultatet i år ikke sprekker neste år,slik som det gikk fra 1975-1976.

2.Et viktig resultat av siste årsplan er at avdelingene har utvikla sjølstendighet,autonomi.Avdelingene har utvikla sine evner til å sette ei prioritering og ei linje ut i livet på sin plass på en sjølstendig måte.Når det gjelder Det fører til at stilen med gjentatte, detaljerte direktiver,stadige rapporter til DS osvfra DS kan forlates. Resultatet er mer skapende arbeid på basis av de lokale forholda, og mer tid og muligheter for massearbeid.Partiets enhetstaktikk og FFF's grunnlag blei klart tidsnok.Det var en stor fordel at DS vedtok i mars-direktiva

at 1.mai skulle være hele partiets hovedoppgave fra påske og fram til 1.mai. På grunnlag av denne linja og denne prioriteringa har avd. satt ut i livet 1.mai-politikken sjølstendig uten detaljerte direktiver og uten ekstraordinære møter. Linja med sjølstendighet og å stole på avdelingene har etter min mening vist sin riktighet 1.mai, og viser retningen å gå i den videre ledelse av partiet i distriktet.

3. Partiets årsplan med å stille ungdomsarbeidet som hovedoppgava har båret frukter. Ditto viser den planmessige prioriteringa av å bygge KF siste året gode resultater. Derfor var det på forlånd mulig å si at framgang i kvinnearbeid og ungdomsarbeid ville bli hovedpillarene i framgangen 1.mai.

4. Vi begynner å beherske enhetstaktikken bedre. FFF's konkrete parolagrundlag, bedre lokale paroler som virkelig uttrykker interessene til massene på stedet.

5. Bedre politisk situasjon. SV's politiske kriser pga samarbeidet med DNA og forsvaret av Sovjet, Den økonomiske krisa som får øynene opp på flere før at bare klassekamp nytter.

6. Det har vært noe bedring på slike saker som propagandaen, prop. agit. grupper på Nordne torsdager og lørdager når mye folk er samla, stor stand som har ruva i bildet. Det er fortsatt mye som er dårlig når det gjelder dette arbeidet. Men faktisk er at 1.mai har vært bedre enn på lenge. Dette mener jeg vi har desto mer å vinne på i framtida.

Så skal jeg si noe om svakheter som har vært til å ta å føle på i 1.mai arbeidet, og som også avspeiler seg i resultatet.

1. Oppslutninga fra industriproletariatet særlig, men også fra prol. som helhet, stagnerte i forhold til i fjor. Det viste bare en ganske liten framgang. Hva er grunnen? Det kan ikke jeg svare godt på. Men jeg vil trekke fram en sak. Det er drevet liten kamp for tilslutning til FFF rundt i klubber og fagforeninger. Det virkersom om vi har resignert på det. Det gjelder også andre saker enn tilslutning til FFF. I det hele tatt mener jeg at vår faglige arbeid har stagnert. For å vinne større framgang i prol, både 1.mai og ellers, så mener jeg at vi må blåse nytt liv, utvikle konkret taktikk osv i klubber/fagforeninger. Dette må vi arbeide mye for å rette på i tida framover.

2. Jeg mener at det hos mange av oss henger igjen vulgære oppfatninger om at SV-medlemmer og tilhengere er uforbederlige reaksjonære som vi ikke skal ha noe med å gjøre. Dette gjør det umulig å dra progressive mennesker under innflytelse av SV-ledelsen over på ei kamplinje, utvikle opposisjonen mot SV-ledelsen i SV. For å styrke kamplinja og få SV-skuta raskere ned, så må vi overvinne denne grovexotiserte sekteriske feilen.

3. Jeg tror at det i alt for liten grad er jobba fram gode FFF-grupper med mange uorganiserte aktivister. Dette er en gammel sektersik feil. Jeg tror også det var overslag i retning av å ikke ville ha seksjonslederiser. Noen steder tror jeg det var rett. Andre steder burde det absolutt vært seksjonsledelser, f.eks. i Jern og Metall.

Jeg oppfordrer kamerater til å komme med innlegg til vurderinga av vårt 1. mai arbeid og analysere resultatet.

Kort sammenfatta så mener jeg at det resultatet vi oppnådde, ikke var et maksimumsresultat på en dag da alt klaffa. Tvertimot mener jeg vi ~~er~~ ligger i løypa til å kunne klare et betydelig bedre resultat ganske snart.

Utenom Trondheim var det 11 demonstrasjonstog. Ett av toga, Klabu, var et enhetstog søer SU deltok. Jeg mener dette var et enhetsgrunnlag som var akseptabelt, sjøl om det hadde noen unødige svakheter.

2 av toga var på steder det var første gang FFF hadde tog.

På de stedene der vi har hatt tog tidligere, er teddensen stagnasjon.

Ett sted gikk kraftig fram i år, nemlig Røros. Ellers var det enten litt framgang eller litt tilbakegang.

Jeg utfordrer kameratene på Steinkjer og Nansos og Levanger til å legge fram sitt syn på hvorfor det er stagnasjon? Noe av forklaringa kan være at dette er skolesteder. Pga langhelg kan det være mange som har reist heim. Men jeg har vondt for å tro at dette er heile forklaringa.

Jeg oppfordrer kameratene på Røros til å skrive om hvorfor de gikk såpass fram som de gjorde.

Oscar.

NATO UT AV NORGE.

1. Stiftelsesmøtet til Faglig I.mai-front.

Måndag 13. april var det stiftelsesmøte for FFF her i Trondheim. Etter dette møtet er jeg blitt litt bekymra. Hvorfor? Fordi et betydelig mindretall stemte mot å ha med NATO UT AV NORGE som hovedparole. En kamerat på møtet var for sikkerhets skyld veldig mot å ha med parolen. Jeg var sjøl med å sloss for Nato-parolen. Jeg diskuterte den med kamerater før møtet og har fortsatt diskusjonen seinere. Jeg skal her legge fram argumentene kamerater har kommet med for ikke å ha med parolen - slik jeg oppfatter dem - og prøve å vise at ingen av dem er holdbare og at kameratene gjorde en alvorlig feil på FFFs stiftelsesmøte.

2. Prinsippløse argumenter.

I. Vi hadde den ikke med i fjor og heller ikke i forfjor. Et fullstendig prinsippløst argument. En feilaktig politikk blir ikke riktigere om den gjentaes år etter år.

2. Det er så liten bevegelse blant folk på Nato-spørsmålet. Som hovedparoler ønsker vi saker som kan fange opp den massebevegelsen som er igang. Også et fullstendig prinsippløst argument som ikke vurderer hva Nato-medlemskapet egentlig betyr for Norge. På toppen av det hele brukes vårt manglende massearbeid på dette området som argument-ikke for å reise kampen mot Natomedlemskapet- men som argument for at Nato egentlig ikke er så viktig. Kamerater som bare sier: "Det er så liten bevegelse blant folk..." glemmer følgende: At vi må ta ansvaret for det. Hvor har det f.eks. blitt av KNUAN (Kampanjen Norge UT av NATO) ?

3. Argumenter som bryter med Prinsippprogrammet vårt.

I Sovjet er en farligere fiende enn USA/NATO. Her er det grunn til å være bekymra. Dette argumentet bryter nemlig fullstendig med prinsippprogrammet vårt. Les kap. 6b. Supermaktene trugar Noreg med krig. Her står det bl. a: "Både dei to supermaktene er difor eit dødeleg trugsmål mot det norske arbeidande folket, mot den nasjonale suvereniteten og sjølvråderetten til Noreg."

Hva sier kineserne om dette? I Folkets Dagblad-lederen om 3 verdener-teorien er det gang på gang slått fast at "...både Sovjetunionen og De forente stater er imperialistiske supermakter, de største internasjonale utbytterne og undertrykkerne, de største kreftene for krig og aggresjon og de felles fiendene til verdens folk."

Mitså: Både verden sett under ett og Norge spesielt viser at vi har med 2 supermakter å gjøre, der begge to er en like stor trussel mot folkene. Begge søker hegemoni og er villig til å ofre millioner på millioner av oss for å nå sine mål. Når dette er slått fast må det også slås fast - og dette er uhyre viktig - at Sovjet er den mest sannsynlige angriperen. USA er på defensiven i sin totale strategi, Sovjet på offensiven.

Det noen kamerater gjør er å blande sammen disse to spørsmålene. De blander sammen spørsmålet om hvem som mest sannsynlig vil utløse neste verdenskrig med spørsmålet om hvem som er folkenes største fiende. I 1938 var det åpenbart at Tyskland ville bli den mest sannsynlige angriperen i den krigen som sto for dera, men det gjorde ikke England til noen mindre fiende av verdens folk og da krigen kom, førte England en nøyaktig like urettferdig krig som Tyskland (inntil angrøpet på Sovjet i -4I).

Vakling i dette spørsmålet kan få alvorlige konsekvenser. Det åpner for allianser med den ene supermakta mot den andre. Jeg påstår sjølsagt ikke at kameratene som støtte feil på FFF-møtet egentlig er Nato-tilhøgere, at Jan Myrdal har infiltrert AKP, men dere skal være klar over at begynner vi idag å undervurdere den ene supermakta vil vi i morra i praksis ha lagt ned kampen mot den.

4. Hvorfor er det så viktig å få Norge ut av Nato?

Gjennom Nato har USA-imperialismen militær kontroll over Norge. Allerede i fredstid står sjøstidskreftene, flyskvadronen i Bodø og Andenes og Mikebataljonen utafor Oslo direkte under Natokommando. Natokommandoen i Europa har alltid en amerikansk general som sjef. På Kolsås er det ~~eller~~ aldri norsk sjef. I en krigssituasjon settes den norske forsvarsledelsen til side og øverstkommanderende i Norge blir en amerikaner. Dette er eksempler på det som er hovedårsaken for meg til at vi må ut av Nato: Det norske forsvaret vil i en krig være underlagt USA-imperialismens interesser og forsvarsstrategi. I neste verdenskrig vil det være en Nato-offiser som avgjør om den norske hæren skal hjelpe mot et angrep, isåfall på hvilken måte (avgjørende tilintetgjørings-slag i Nord-Norge stikk i strid med Maos teorier om folkekrig) eller om vi skal kapitulere. Derfor: Norge ut av Nato. Forsvar norsk sjølvrådrett.

5. Krigen i Norge 1940 - og neste gang.

Aldri et nytt 9. april var hovedargumentet til Nato-tilhengerne i 1949

da vi skulle inn i Nato. Det var sjølsagt et bunfa skt argument. Angrepet 9. april og felttoget i Norge som varte fram til 9. juni samme år viser ikke at et lite land ikke kan greie seg alene. Kjøkkjenere og ledige offiserer, væpning i politikken fra DNA-regjeringa si side og kaos i organiseringa av forsvaret, det er forklaringa på tykernes bortimot eventyrlige suksess 9. april og de første dagene etterpå. Men hva med resten av felttoget som altså varte i 60 dager? Hvorfor gikk det så dårlig for de norske styrkene? Fordi det norske forsvaret ble direkte underlagt den engelske imperialismens interesser. Engelske styrker gikk inn til Åndalsnes, Mamsøs og Narvik og den norske militære motstanden ble underlagt disse styrkenes, dvs. den engelske imperialismens interesser. Derfor gikk felttoget til helvete. (Se Strømme: Stille mobilisering.)

På samme måte som den engelske imperialismen hadde en direkte ødelaggende virkning på den norske militære motstanden i 1940 vil USA-imperialismen ha det i en ny krig. Derfor: Aldri mer et 9. april. Nato ut av Norge.

Det hastar med å reise kampen mot Natomedlemskapet. "Krigen kan bryte ut helt uventet. Nå for tida blir ikke krigene erklært. De ganske enkelt begynner."

Kommer krigen er det langt fra likegyldig hvor langt vi er kommet i kampen mot Nato. Det beste er sjølsagt om vi greier å kaste ut Nato for krigen. Men det vil også ha enorm betydning om vi når krigen kommer har greidd å svekke den oppslutninga Nato-medlemsskapet faktisk har i folket og se alle gallupper bekrefter. I 1940 ble de engelske imperialiststyrkene som kom betrakta som hjelpere/allierte blant mesteparten av det norske folket. Det var de sjølsagt ikke. Angriper Sovjet i nord vil sympatien for Nato-styrkene når de hagler inn over Nomsos-området vere like stor. Tror jeg. Det vil gjøre vår oppgave med å reise vepna kamp mot begge supermaktene under parolen Ingen supermaktsskrig på norsk jord udelt mye vanskeligere.

Hiaurta

**SVAR TIL HIAWATA: MEN I DETT
MOT SOCIALIMPERIALISMEN ER VIKTIGT**

Diskusjonen om vi skal ha hovedparole mot Nato i Mai har stått fritt i og utenfor partiet. Hiawata har kjempet for at Nato-parola skulle med seg bl.a. begrunnelsen: "Kommer krigen er det langt fra likegyldig hvor langt vi er kommet i kampen mot Nato". - Jeg mener det var et heirecavvik av oss å bøy oss for denne linja i Mai. Til Hiawata vil jeg si: "Kommer krigen er det langt fra likegyldig hvor langt vi er kommet i kampen mot Socialimperialismen" Revisjonistene og Tsarene i Kroml kjører en sleip taktikk: For å øvlede verdensopinionen fra sin æresjon og militærapparatning. - Hylor å de om Nato-om Carters Neutronbombe etc. Hiawata- jeg tror de har lurt å deg her! - For jeg tar opp noen saker i ditt innlegg vil jeg gjøre det helt klart at jeg også er mot norsk Nato-medlemskap og deler størparten av din argumentasjon omkring dette spørsmålet. Men- jeg tror ikke saken står så enkelt som du sier: "en Nato offiser avgjør om den norske hæren skal kjempe". Norge er en sjølstendi nasjon. Det er økende motsigelser mellom supermakta USA og det norske monopolborgerskapet. Er ikke så helt sikker på at de under et Sovjetisk angrep vil være lydige redskap for det amerikanske monopolborgerskapets interesser? - Men jeg skal først og fremst ta opp to saker:

- 1. Hva sier 3. verdens teorien om hvem som er farligst?
- 2. Noen faktiske opplysninger om styrkeforholdet mellom supermaktene.

Hva sier Mao Tse-tungs teori om 3 verdener?

Hiawata påstår at kineserne "gang på gang" slår fast at de to er like farlige. Har ikke Hiawata studert teorien om 3 verdener- eller har ikke teorien helt passa inn i hans argumentasjon? Her tar du nemlig 100% feil! - Et av poenga ved teorien om 3 verdener og supermaktene er nettopp den ujamne utviklinga og at den ene supermakta er farligere enn den

andre. Lenin sier bl.a. at nye imperialistkrakter som seint kommer til "det kapitalist herkettbordet" på alle plasser var opprøpene "...var" endå mer røykuga, endå griskare". Og videre: "Uten ei tvungen nyopndeling av koloniene kan ikke det nye imperialistlands oppni dei forrettene som dei eldre (og veikere) imperialismaktene nyt godt av" (Siteret fra Lederen i Folkets Dagblad). KKP har i langre tid nettopp argumentert med at det i dag er Sovjet som er den farligste-akkurat som Stalin i 30-åra advarte på det skarpaste mot den tyske nasjonalismen i mot England og Tyskland i 1930-åra som Hiawata gir inntrykk av. For å vise hvor fullstendig du tar feil vil jeg sitere en av hovedoverskriftene i artikkelen i Folkets Dagblad. Den sier: **DET TONNER I SØNDEN, SOVJETUNIONEN OG USA, ER DET SÅS BILDAND TIL FOLKET I VEST; SOVJETUNIONEN ER FARLEASTE KJELDRA TIL VERDSKRIG:**

Hiawata- det er viktig at du studerer 3. verdens teorien påny- di tolking av kinesernes syn krever en sjelkritikk!

Hvorfor er Socialimperialismen farligst?

1. Som Lenin peker på starter herskerklassen i Sovjet sin kamp om verdensherredømmet på et tidspunkt da USA er blitt ei supermakt med enorm makt i alle verdensdeler. Kampen mot rivalen krever ei voldsom opprustning og

- offensiv.
 - 2. Tsarene i Kroml har et sterkt fascistisk grep over folket gjennom statsapparatets makt.
 - 3. Tsarene kan fortsatt lure ondelt folk og nasjoner pga si socialistiske fortid.
- Noen fakta til sist:
Aøkonomisk. Det Sovjetisk nasjonalproduktet har de siste 10 åra økt nær 100% raskere enn det amerikanske.

SKAL VI LEGGE NED KAMPEN MOT SOVJET ?

Spørsmålet verkar kanskje unødvendig. Vi burde vite nok om sosialimperialismen si rolle no til å ikkje gjere opp att feila frå 1973. Men fakta er at fleire kameratar i partiet og NKS er på vikende front i høve til revisjonistane når det gjeld kampen mot sosialimperialismen.

Den faktiske opptrappinga av kampen mot NATO som hovudparolen i Fagleg 1. mai ~~mar~~fronttoget er uttrykk for (første gang som hovudparole på 5-6 år, minst), viser klart at noko er i ferd med å skje. Utsegner som "kvifor må KK berre køyre mot Sovjet og ikkje USA", som slett ikkje er uvanlege, er uttrykk for det samme: Medlem av ein heil del kameratar er pressa av revisjonistane til å "føre" kampen mot sosialimperialismen.

REVISJONISTANE SIN TAKTIKK

SV-leinga og "NKP" prøver å skape usikkerheit om vårt syn på t.d. NATO og EEC. Dei hevdar at når KINA ser på EEC som ein bra ting mot supermaktene, så må AKP vere for medlemskap i EEC. Likeveins når kinesarane seier at det er bra at landa i den 2. verda styrker seg militært mot Sovjet, så må vi vere for NATO. Målet deira er 1) å skape forvirring hos massane om vår linje, 2) sette press på oss for å få oss til å legge ned kampen mot sosialimperialismen og 3) dekke over motseiingar innafor SV. Denne kampanjen finns ikkje berre i Norge, men over heile Eura (jfr. at kampanjen mot neutronbomba blir brukt til å rose-måle Sovjet). Det trengs ikkje stor fantasi for å skjønne kven som står bak og tener på at all oppmerksomheit vert retta mot USA og bort frå Sovjet.

Ny Tid starta for fullt sist haust med artiklar om Kina sin utanrikspolitikk og AKP sitt kommande "linjeskifte", og har halde fram med ei rad artiklar. I tillegg gjer dei sitt beste for å utnytte tvilen som framleis finns hos nokre progressive om firarbanden og motseiingane i den internasjonale kommunistrørsla. Dette har ført til at ideen om at "dei to supermaktene er like farlege" og "vi kan ikkje slå mot Sovjet utan å slå mot USA" har funne sine ~~medisiner~~ sikkert umedvitne forsvararar i våre rekker.

EKSEMPELET SØRLEGE AFRIKA

Mange kameratar har vanskar med å forsvare parolen som krev både Sovjet og USA ut av det sørlege Afrika (jfr. forrige FK). Etter det eg kjenner til har også nokre gått inn for å forandre parolen til "USA ut av Sør-Afrika"! Dette kan ikkje vere anna enn å gi etter for revisjonistisk press!

USA er tilstades, men ikkje med soldatar. Når det gjeld investeringar kjem dei på fjerde plass etter England, Vest-Tyskland og Japan. Men det er klart at den vestlege imperialismen med USA i spissen har to koloniar i dette området, "Sør-Afrika" og "Rhodesia".

Men kva har Sovjet? Ein koloni, Angola og 15000 soldatar, det ser vi greitt. Men det som er minst like viktig er at Sovjet har stor framgang i å infiltrere frigjeringsrørslene i området og at dei ennå ikkje er avslørt for dei afrikanske massane. Både SWAPO og Patriotisk Front (Mugabe har stilt seg positiv til kubanske troppar i Zimbabwe) er under sterk innflytelse frå sosialimperialismen. USA har derimot ingen innflytelse og er avslørt for dei afrikanske massane.

Konklusjonen blir at sjøl om USA kontrollerer flest land i området så er det Sovjet som er på offensiven. Tendensen er at

Sovjet styrkar seg o USA taper terreng. (For fem år sidan kontrollerte USA-imperialismen heile det sørlege Afrika!)

Å undersøke Sovjet si rolle er ingen ting anna enn å fungere som agentar for sosialimperialismen. Og det er dette nokre kameratar har blitt pressa til.

Eit lite poeng tøl slutt: Det sørlege Afrika er strategisk like viktig som Afrikas Horn. Om Sovjet får kontrollen med heile det sørlege Afrika, ~~køxxxkix~~ dominerer dei Det indiske havet og Sør-Atlanteren og kan stoppe all skipstrafikk rundt Afrika. Kva vil ikkje dette bety i ein krig?

EKSPEPELET NATO

Kina har ei grei haldning til EEC. For det første er dei prinsipielt mot både NATO og Warszawapakta. For det andre er dei mot einssidig oppløysing av NATO; fordi det vi gi sosialimperialismen enorme militære fordelar. Det er ingen grunn til å bli forvirra over dette, det er ikkje nytt, Kina har hatt den samme politikken i fleire år (jfr. ~~køxxxkix~~ hetsen om Kina under EEC-kampen!). Så det er ikkje på grunn av ein ny politikk frå Kina si side at nokre kameratar får ei ustyrlig lyst til å vise at vi er mot NATO.

Grunnen er nettopp den kampanja som revisjonistane har sett i gang, og at desse kameratane har blitt pressa av revisjonistane.

AVSLØR SOCIALIMPERIALISMEN OG REVISJONISTANE!

Vi må snu den skadelege tendensen til å stille supermaktene likt, dvs. trappe ned kampen mot sosialimperialismen. Å sette "NATO ut av Norge" som hovudparole i Trondheim var eit uttrykk for denne tendensen. (Ei anna sak er det om vi i einskapstingingar med t.d. SV går med på ei slik hovudparole som eit kompromiss, men det er noko heilt anna).

Vi har diskutert sosialimperialismen og krigsfaren på tre sommarleirar. Så det skulle ikkje vere nokon grunn til å la seg presse fordi vi manglar kunnskap. Det finns nok av materiale om sosialimperialismen, det krev studiar og arbeid, men vi treng ikkje mangle ammunisjon mot revisjonistane.

Det som er farleg, og som vi har hatt tendensar til (særleg NKS), er å la dei bestemme kor og når kampen skal stå. Vi må gjere tvert imot, ta offensiven og presse dei, vinne sympatiserane deira for vårt syn og isolere dei få truigne revisjonistane!

Einar Tambarskjelve

ER "NEI TIL TVUNGEN UNGDOMSSKOLE" ei riktig parole?

I TP3s Ungdomsekstra står det at dette er ei reaksjonær parole. Parola ble foreslått av noen kamerater som jobber med ungdommen i Trondelag. Etter at kritikken kom har vi hatt en ny diskusjon om parola. Konklusjonen på den diskusjonen er at vi sier oss fullt og helt enig i kritikken. Takk for at den ble stilt så skarpt! ~~Reaksjonen~~ I den sjølkritikken vi vil prøve å legge frem her skal vi ta for åss endel av de argumentene som har vært ute å gått i forbindelse med ungdomsskolen. Kritikken har hjulpet oss til å få et bedre grep på spørsmålet og vi håper argumentene vi bruker kan drive debatten om disse sakene videre. Fire saker har stått sentralt i debatten:

- A. Ungdommen er luta lei ungdomsskolen-vil jobbe.
- B. Borgerskapet har inført 9-årig obligatorisk ungdomsskole fordi det tjener deres klasseinteresse r
- C. Kunnskap produserer ~~høyt~~ borgere
- D. Ungdomsskolen skal skjule arbeidsløsheten

A. Ungdommen er luta lei ungdomsskolen-vil jobbe.

Det er rett som "Gaukatore" sier at vi her har "jatta med tilbakevendende ideer blant ungdommen". Det var ikke undersøkelser og studier som fikk oss til å stille denne parola. Vi grep bare opportunistisk tak i opposisjonen mot puggskolen og stilte den populære, men feilaktige parola. Parola var populær fordi ingen tenkte over konsekvensene om en slik politikk virkelig ble satt ut i livet.

For er det rett at ungdomsmassen ikke ønsker 9-årig skole? Er det rett at dette var mot interessene til arbeidfolk i Norge og utkantbefolkninga?

Svaret på det oppdager en fort om en ser tilbake på situasjonen først i 60-åra. Hva var situasjonen da? Jo at realskolen i stor grad var en overklasseskole. ~~Reaksjonen~~ Utafor de store byene var det bare de med topkarakterer som kom inn. Var det ikke mange arbeiderfamilier og ungdommer som fikk sine muligheter for mer kunnskap ruinert av litt for dårlige karakterer- eller for lite penger til å ta privatskole? Var det ikke nettopp arbeiderklassens ~~familier~~ familier, bonde- og fiskebefolkninga- som protesterte mot det urettferdige skolesystemet og som krevde fler skoler! Situasjonen for mange familier var at de istedet for å la ungene få mer kunnskap måtte sende dem på roint barnarbeid. Ungdommene ble billig arbeidskraft for borgerskapet. Det var "5-kroners" arbeidere med viserguttøykkel, hardt sjauerarbeid eller lange dager som "diskonpringer". Ungdommer i den alderen er ikke fysisk eller psykisk modne for hardt og ensformig arbeid. Det er i arbeiderklassens interesser at de spares for det og at de får mer kunnskap.

Mange ungdommer er lei skolen i dag fordi borgerskapet gjennom si rasjonalisering av skolene og indoktrineringa- fjerner skolens innhold mer og mer fra det som er i folkets interesser. Men istedet for å stille det reaksjonære krafet "bort med skolen"-må vi gå i spissen og krevde:

- skikkelig pensum
- både teori og praksis
- nok lærere
- stipend og økonomisk hjelp ~~til~~ som gjør skolen virkelig gratis.

B. Borgerskapet har innført skolen.

Noen påstår at obligatorisk ungdomsskole er i borgerskapets interesse fordi det ble innført av dem. Det er riktig at formann Steen sto i spissen for komiteen som la grunnlaget for obligatorisk 9-årig skole. Det er også riktig at både LO og Naf var sørs aktive i utformingen av den nye skolen.

Men det er vel ikke særlig originalt å innse at skoleverket under borgerskapets diktatur også styres av borgerskapet eller at overbygninga, bla skoleverket, står i et bestemt forhold til basis i samfunnet.

Men går vi mot folkeskolen fordi det også var borgerskapet som innførte lov om Folkeskole i 1889? Går vi mot industri fordi om det er borgerskapet som ~~kontrollerte~~ eier industrien i dag?

Sjøl om Steen, AP og NAF innså at skolen i 60-åra ikke dekket industriens behov for mer kunnskapsrik arbeidørklasse, betød ikke det at de ville ha obligatorisk skole. De kunne nok tenkt seg en skole hvor de hadde større muligheter til spesialisering og hvor de sto friere i å legge ned eller bygge opp alt etter behovet. Det er ingenting som tyder på at AP var villig til å satse så mye på obligatorisk skole. Tvert om viser debatten om skolen at de regna med å få reist hele systemet uten store ekstrakostnader. Steenkomiteen gikk klart inn for å "rasjonalisere skoleverket... og øke antallet elever pr. lærer" (Se bla. Dale: Skolereformene og næringslivet).

C. Kunnskap produserer borgere.

Det er vel ikke mange som sier dette rett ut i dag etter oppgjøret med X "4 B" i K^{na}. Men slike ideer var temmelig utbredt bla i 2 RU bare for I-2 år siden.

Det er klart borgerskapet prøver å "produsere borgere" gjennom skolen, men finnes det ikke bedre måter å kjempe mot dette på enn å legge ned skolen? - For det som er viktig for revolusjonære er at "kunnskap også produserer revolusjon" (for å vri litt på uttrykket) Sier ikke Mao at: "Produktivkreftene er den mest revolusjonære faktoren. Når produktivkreftene har utvikla seg, er det godt til å bli revolusjon" - Og, er ikke mennesket den viktigste produktivkrafta? Er ikke vi tjent med kunnskapsrike arbeidere-folk som kan historie, ~~xxxxx~~ geografi, naturvitenskap- som har lært seg endel analyse og har en viss trening i teoretisk arbeid? Vi tror at det er en positiv faktor for den norske revolusjonen at vi har en kunnskapsrik arbeiderklasse.

D. Ungdomsskolen skal skjule arbeidsløsheten.

Sjøl om ingen bruker dette som noe hovedargument mot obligatorisk ungdomsskole ligger det ofte under at "det hadde vært bedre uten ungdomsskolen slik at vi ~~xxxxx~~ hadde fått servert de nakne fakta på bordet". Det er klart at ungdomsskolen ~~skjuler~~ har redusert arbeidsløsheten blant unge med mange ti-tusener. Men ingen kan vell seriøst ønske seg tilbake til "gamle tider" sjøl om det kunne avdekke undertrykkelsen av folket mer brutalt.

Vi er 100% for obligatorisk ungdomsskole! ~~xxxxx~~ Når borgerskapet skal velte krisa over på folket er det ikke usannsynlig at forsvaret av den obligatoriske ungdomsskolen kan bli den kampoppgava vi må reise.

Tidligere "skoletrøtte Trøndere"

PARTIETS UNGDOMSARBEID-VI SKAL FØLGE TO TYPISKE LAG.

I FK framover skal vi følge utviklingen i to typiske RU-lag. Begge lags lederer har reist aksjoner, har en god del folk rundt seg og har mye erfaring. Ved å følge de to lags lederer vil vi kan gi endel ideer til ungdomsledere omkring og lagarbeid. Det ene laget er fra Trondheim, det andre laget er fra distriktet.

Intervju med lag B.

Intervjueren har laga intervjuet sammen med en fra RU-laget og partiets leder.

Sp.mål: Hvordan vurderer dere I.Mai-arbeidet?

RU-er: Resultatet for oss på B synes jeg er for dårlig. Vi klarte målsettinga, men jeg vet om mange som utvikla seg under aksjonen vår som vi ikke jobba med for å få i toget. Hadde det ikke vært langhelg, hadde det kommet mange fler ungdommer.

U-leder: Er en ig i at grunnlaget for et bedre resultat var tilstede på B. Vi jobba for dårlig med ungdom over 4 år. Men framgangen blant ungdommen omhelhet har sammenheng med aksjonen. Den har hatt flere ringvirkninger på B. Sp.mål: Hvordan jobba dere konkret på I.Mai?

U-leder: Planlegginga var dårlig. Det var lite koordinering og lite politiske aksjoner. En interessant sak er at det var lite kamerater med på aksjonen. Vi hadde, -eks: 3 stk. på det meste i skolen. Beste gangen vi var fullstendig var på plakatkampanje. Den dagen det ble jobba bra med var på plakatkampanje "Kamp mot nedleggelse av skole". Det var en kampanje som gjorde nesten alt massearbeidet der og har er ung (13 år) og ny i RU.

U-leder: Ja, politikkene ble dårlig diskutert. Et problem var at vi gikk på I.Mai fordi vi stressa så mye om å få mobilisert RU-er sjøl. Tidlig ble avtaler brutt. I RU-laget er det mye personlige motsigelser, og av kameratene kritiserer andre er alt mulig, samtidig som de ikke oppbeholder arbeidet sitt det grunn. Det er vanskelig å si om mangel på politikk, uvilje til å drive massearbeid eller sløvetthet og motsigelser

i laget er viktigst. Sp.mål: Har partiet hjulpet dere i arbeidet i forbindelse med I.Mai? RU-er: Ungdomslederne hjalp oss mye, både med diskusjoner og praktisk arbeid - unntatt siste uka. Da svikta han pga personlige ~~motsigelser~~ problemer og fordi han ikke lenger bor i boligområdet vårt. Partiet satte på en kamerat ekstra siste tida, men kameraten fungerte ikke i arbeidet vårt i praksis. Jeg synes partiet har fungert lite ledende. Avdelinga viste om planene våre, de så at de ikke ble oppfylt, men det ble ikke gjort noe med det.

U-leder: Jeg mener det er viktig at u-lederen har mulighet til å jobbe sammen med RU-laget. Arbeidet før I.Mai, der jeg svikta litt, viser at partiet ikke kan tillate at partiets ungdomsarbeid står og faller på om u-lederen fungerer. Avdelinga må ha mye mer ansvar og gripe inn.

Sp.mål: Aksjonen sto i sentrum for kampanja i byen i vinter - hvorfor er kampen falia sammen?

U-leder: Vi har oppsummert at den viktigste årsaken var at RU-laget ikke fungerte under kampen. RU-laget ble fronten på en måte. Alle politiske diskusjoner gikk i aksjonsledelsen og M-L-erne fikk aldri anledning til å stake ut linjer. Et eks. er den siste massemonstringa da vi samla ca. 65 ungdommer i parken og ikke gikk til okkupasjon. Den linja vi gikk ut med om ikke å okkupere var lite diskutert og kanskje feil.

RU-laget gikk mesten i oppløsning i stedet for å styrke seg i aksjonen. RU-er: Det er og veldig viktig at vi er spredd både geografisk og aldersmessig. Mange RU-ere på B har ikke sett aksjonen som sin kamp.

Sp.mål: Har laget styrka seg - blitt flere i løpet av året?

U-leder: Vi har rekruttert for dårlig men når vi har jobba med rekruttering har vi vært framskredne. Vi laga nemlig en sketsj om aksjonen og som et resultat av dette kulturelle samarbeidet med uorganiserte fikk vi igang en sirkel og noen nye kamerater i laget.

RU-er: Ja, men etterpå har vi havna i den gamle tralten. De som er ansvarlige for rekrutteringa har ikke fått hjelp enda de har bedt om det fordi motsigelser i laget har hindra arbeidet. Vi har ikke klart å følge

opp stilen med kul og røde turer-som vi starta med.Slike tiltak har mye å si.

Sp.Mått:Hva blir det viktigst å jobbe med for dere framover?

RU-er:Vi skal få mange på sommerleir.Men,motsigelsene i laget må løses.Etterhvert mener jeg at vi er blitt organisert veldig korni.Interesser,alder,bosted og arbeidssäte er veldig ulike.Mange ser ikke vitsen med å være organisert i laget,for de får ikke jobba med,eller hjelp til å jobbe med-det som opp-tar dem.Jeg mener en omorganisering er nødvendig.Folk må organiseres fra hvor de jobber,hva de er interessert i,f.eks.kvinnekamp.

U-leder:Jeg er uenig i hvordan du vil løse motsigelsene i laget. Jeg mener vi må styrke kritikk/sjølkkritikk slik at det ikke blir sånn at kameratene ikke får hjelp til å kvitte seg med feil.Vi må utvikle diskusjoner på hva det betyr at vi skal være en kommunistisk masseorganisasjon.Om folk har ulike interesser i laget,må vi legge forholda til rette forratt så de kan jobbe med disse.

RU-er:(Nå begynte diskusjonen virkelig å bli heit!) Men et RU-lag skal vel organiseres ut fra at det skal reise ungdommen til kamp-ikke være en masse som slår i alle retninger. Det må gå ann å ta utgangspunkt i ungdommens særegenheter sjøl om en organiserer RU annerledes enn vi organiserer nå.

INTERVJUEREN: Vi slutta intervjuet der.Mange baller er kasta i lufta og særlig den siste-hvordan skal RU-laget løse sine indre motstigelser-er en viktig ball. Det dreier seg om RU's utvikling mot masseorganisasjon. Partimedlemmene oppfordres til å bidra så den utviklinga kan gå framover med stormskritt!

REDAKSJONEN: Vi skal følge opp denne motsigelsen,lagets planer, rekrutteringa,sommerleiren m.m i neste intervju.

På gjensyn!

RU MÅ REISE KAMPEN MOT STOFF!

I TF for april har Jonny et innlegg om RUs forhold til stoff. Den diskusjonen som tas opp her og som også er ført i KK-er et viktig kampavsnitt for revolusjonær ungdom.Har vi ikke sett hvordan kampkrafta i mange ungdomsgjenger er gått fullstendig i oppløsning pga stoff i miljøet? Vi oppfordrer alle kamerater til å ta standpunkt til disse viktige spørsmåla.-Men kampen mot stoff må føres på mange områder.Vi trenger derfor et program for kampen.Vi er endel kamerater som jobber med ungdomskampauja og som har diskutert spørsmålet endel.Men vi har problemer med å forme ut skikkelige kampparoler. Her er noen forslag:

- 1.De virkelige narkotikaprofitørene må tas.
- 2.Forbud mot all spredning av narkotika.
- 3.Purk-ta hagen-ikke offeran
- 4.Til skolen:Portell ungar sannheter om narkotikahagan
- 5.Brukera og ikke-brukera:Stå sammen mot narkotikahagan og narkotikaideologien
- 6.Ungdom:Lat undertrykkelsen med kamp-ikke narkotikarus.

Ungdomsseminar.

SVAR FRA REDAKSJONEN-MER KONKRET VEILEDNING?

ANTIBYRÅKRATIFORPANEL - MER KONKRET VEILEDNING?

Ei avd. har sendt redaksjonen dette innlegget. Innlegget er korta litt ned-mellom anna av sikkerhetsmessige grunner.

Takk for kritikken. En del av sakene dere tar opp må DS diskutere med dere direkte. Vi vil ta opp særlig to saker i kritikken:

1. At laget ikke får konkret veiledning
2. At arbeidet i industrien ikke følges opp.

Hva mener laget med "konkret veiledning"?

I slutten av november gjennomførte avd. et møte for å få fram kritikk av SK, DS, avd. styret og enkelt kamerater.

Avdelingen vår er ei arbeidsplass-avdeling, men det virker ofte som vi er den eneste i sitt slag i ~~helt~~ hele partiet. I de ~~tre~~ åra arbeidet er drivi her har vi fått lite ros eller ris for noe i det hele tatt. Vi har hatt og har mange problem, men konkret veiledning og hjelp og kontroll fra DS eller utvalg under DS, forekommer nesten ikke. Når våre politiske motstandere sier under de lokale forhandlinger

"Disse regnestykkene går igjen på alle verksteder..." må vi smile for oss sjøl. Sånn skulle det vært, men akk. Hvordan driver andre avdelinger kampe n mot suspensjonene? På MO-jernverket gir partiet ut "Elektroden" så vii KK. Er det flere plasser dette gjøres-hvilke erfaringer har de?

Vi har fått endel pålegg opp gjennom tida-men vi har ~~helt~~ inntrykk av at ingen følger opp, kontrollerer og kommer med veiledning. Våren -76 sendte avdelinga et lengre skriv om situasjonen på jobben. Vi bad om råd og vurdering. Avdelinga motvok aldri noe svar og da dette blei kritisert våren -77 blei kritikken bastant avvist av DS.

Vervearbeidet i industrien går spesielt tregt. Våre egne erfaringer er begrensa og vi har ikke gjort noe gjennombrudd i arbeidet-det går litt bedre nå. Fins det ikke framskredne eksempler vi kan lære av? Vi får ikke anna enn allmenn ret

leing gjennom partidirektiva fra ~~SK, DS~~ SK, DS trykker gjerne opp noen sider til, men ikke med konkret rettledning.

"Det virker som vi er eneste arbeidsplasslag i sitt slag i hele partiet"- sier dere. Dette er jo en temmelig skarp påstand. Sjølsagt er ikke dere det ~~eneste~~ eneste laget i partiet. Står det ikke daglig erfaringer fra arbeidsplasslag i KK? Sjøl om vi er enige i at partiet ikke har hatt så mange faglige initiativ det siste året, mener vi innholdet i det dere sier viser at vi er ganske uenig når det gjelder kampen mot byråkrati. For-skulle vi lede hvert enkelt lag slik dere antyder måtte vi ha en temmelig stor stab av "reisesekretærer" i partiet. Det er klart at hvert lag har sine særegenheter-men er det ikke

lagsstyrets oppgave å sette de mer allmene retningslinjene ut i livet? Måten vi generelt ka n gi mer særegen rettleiing på er gjennom propagering av typiske tilfelle. Vi er enige i at vi her har kommet kort, men dette er noe helt annet enn direkte konkret veiledning til alle laga. -Vi er også sterkt i tvil om DS vil være i stand til å

gi slik rettleiing uten ganske stor innsats med undersøkelser på hver plass -Vi jobber i dag for å gjøre hver enkelt avdeling mest mulig sjelstendig. Dette er helt nødvendig for et kommunistisk parti. Vi har også pr insippet om enkel administrasjon og minst mulig forbindelser mellom partiavdelingene direkte. ~~Kort~~ Kort oppsummert mener vi vår måte å lede på må være:

- enkel administrasjon
- utvikle sjelstendige avd.
- Konkret veiledning gjennom å propagandere typiske tilfelle.
- Oppsummering av kampanjer etc. (Her er vi også kommet kort)
- Direkte veiledning til den enkelte avdelinga i store kamper.

Betydninga av arbeidet i industrien.

Ungdomskampanja har vært hovedoppgava siste året. Det har sjølsagt gått utover faglige initiativ-og vi må se i øya at vi her ligger etter. Kampe n mot krise

Kameratslig hilser avd. styret

må etterhvert få større og større plass i arbeidet. Det er derfor viktig at dere raskt kommer på offensiven, tar initiativ sjøl og ikke venter på ei "kokebok" fra toppen. Send erfaringer dere gjør til FK slik at vi kan propagandere deres erfaringer videre. Slik kan deres eksempel bli til nytte for andre. Vi skal prøve å få andre til å komme med saker som dere igjeen kan dra nytte av.

Til sist - dere sier at også avdelingsstyret og enkeltkamerater ble kritisert på møtet. Hvorfor får vi ikke høre noe om feila avdelingsstyret ~~har~~ har gjort? - Vi tror slik sjelkritikk kan være bra konkret veiledning også for andre.

Kameratslig hilsen
redaksjonen.

B. Militære styrkeforhold.

Sovjet har 2-3 ganger så mange ~~ka~~ tanks som Nato-landene og 300.000 flere soldater stasjonert i utlandet enn USA. Samtidig bruker Sovjet dobbelt så stor andel av nasjonalproduktet til militære formål som USA.

C. Aggresjon og innblanding.

Hva sier virkeligheten om hvem som er på offensiven?
La oss bare minne om:

- Innringinga av Kina-~~Kan~~ med kampen mot Kampuchea og kuppet i Afghanistan.

- Afrika: Angola, Zaire, Afrikas Horn.

- Latin-Amerike: Opprustninga av Cuba, infiltrasjon i Caribiske havet. Økt innflytelse i Argentina.

Og - alt dette og mye mer skjer uten at den andre supermakta våger en motoffensiv!

Kamerat Hlavata! Tenk over hva denne offensiven betyr - hva den peker mot. Alt dette har skjedd på få år - vi føler det daglig på kroppen i Nord - andre folk står stadig ansikt til ansikt med den rovgriiske fascistene i Kreml! Er det ikke kommunistenes plikt i en slik situasjon å rette hovedangrepet mot den mest rovgriiske, den mest offensive? Er det ikke denne oppgaven revisjonistene med all makt ~~prossess~~ prøver å ~~ikke~~ få oss til å sabotere?

BOLSJEVIK.

ANTIBYRÅKRATI, KADERFOSTRING OG VERVING:
FAMILIEDISKUSJONEN MÅ IKKE PRIORITERES VEKK.

I høst hadde TF et innlegg som spurte KK-red. om det kunne lages en egen spalte om samlivsspørsmål. Det var behov for et sted å få råd og utveksle erfaring bl. a. om hva som kan være gode grunnlag for fast forhold til en kjæreste, hvordan én skal løse problemer innafor familien o.l. Det ble i hovedsak avvist.

Byråkratismen i partiet må fjernes, det er viktig å fostre kaderen og verve mange fler. For å løse dette, støter vi ofte på vanskelige problemer som angår samliv, kjærlighet og familie. Skal vi lykkes i arbeidet, må vi også ha et brukbart syn på å løse disse vanskene.

For å starte diskusjon om dette, har jeg ingen fullstendig teori, men sprette erfaringer, råd og påstander.

Det er et fakta at en del revolusjonære par skiller seg. Et godt råd: Forensk deg på klassekampens grunnlag. Bruk dialektisk materialistisk metode til å løse motsigelsene i forholdet. Når det først er blitt et forhold, kjemp hardt for enheten. Få en felles praksis på daglige ting. Ikke la uenigheter bli djupere, ³lås seg ~~egge~~ så forholdet spriker. Men jenk dere sammen, vis vilje til å løse problemet. Dere må nærme dere hverandre og forandre dere. La familien bli en kampanhet som gir styrke utad.

Noen går ut av bevegelsen fordi ektepartneren ikke er med, men er uvillig til å være barnevakt, syns den andre bruker for mye penger, at det går på bekostning av familien, blir sjalu og fabler om at den andre har forhold til noen utafor familien osv. Partneren må få en politisk forklaring på hva du driver med, men har ikke noe med å vite hvem som er med, og spesielt ikke diskutere kontingent. Krev å ha en sjelstendig økonomi, og forklar at penga går til fronten. Ta kamp for å trekke partneren nærmere og helst med. Dersom enheten hindrer utvikling og revolusjonær virksomhet, vurder nøye å skille deg

Noen har problem med kjærlighets ~~problemer~~ hetselig bryter de sammen og stikker av fra alle politiske oppgaver. Vekk med sånn spontanisme. Forebygg mot slikt ved arbeidsdeling/utvalg, der erfærne og uerfarne jobber sammen. Lag en situasjon med åpen stil, ikke hets mot de som har problemer, vis vilje og utvickl evnen til å hjelpe. Ta kamp mot hemmeligholding og privatisering av ømtålelige familiesaker. Trekk massene med til å løse personlige problem, ikke gå å stur aleine.

Noen har en stil med å flakke rundt etter spennede eventyr. De fungerer som playboyer. Hisser opp andre og stikker av dersom forholdet "truer" med å bli for forpliktende. Kanskje de ikke har bestemt seg ordentlig åssen de er sjøl og åssen forhold de vil ha. Motarbeid slike tendenser ved å stå på at bare et grundig og stabilt forhold kan sikre at de fungerer riktig i klassekampen. Ikke sløs bort kreftene på flipping, ustabilitet og depresjon, men bruk de på det som trengs i vår historiske etappe.

Det fins noen som ikke klarer å få et fast forhold til en kjæreste fordi de har et statisk syn på "den ideelle partner", som skal tilfredsstille de og de krav, og de driver med ren ønsketenking. Blant gutter forekommer det kvinnesyn som diskriminerer og nedbryter deres sjøltillit. Reis kamp mot det statiske menneskesynet. Massene er ikke for dumme for deg. De er de virkelige heltene. Dessuten er verken du eller kjæresten uforanderlige. Dersom enheten skal holde, forutsetter det kamper og at begge må forandre seg gjennom dem. Også du må forandre deg.

Synet på ungene. Ikke bare fly på meter og avvis ungenes mas. Men vær tolmødig, vennlig og grundig over for dem. Lag en situasjon så de føler seg trygge, blir stimulert og får utvikle seg til sjølstendige personer, som kan vurdere nye situasjoner på en rett måte. Ingen blir ekte ~~xx~~ og varig revolusjonær ved å tvinges til å lære klassikerne og paroler utenatt.

om barnevakt

I spørsmålet har noen ment at unger blir skremt dersom barnevakta er ukjent når de våkner om natta. De kjenner ingen brukbar barnevakt, så de kan ikke komme på møte. Dekk dine egne behov like mye som ungenes, ikke gjør overslag og bare tenk på ungene. Tren opp en eller flere venner til å bli barnevakt som ungene er trygge på. Ta kamp med ungene, lær de å sjølaktivisere seg og venn de bort fra å henge i mammas skjærter døgnet rundt.

HVA ER REVOLUSJONER TATTIKK I BONDELAGA?

Hovedmotsigelsen i Norge går mellom arbeiderklasse og borger-skap. Oppgava i denne etappen er å gjennomføre sosialistisk revolusjon. Arbeiderklassens strategi blant jordbruksbefolkninga er å vinne forbunds-feller. Landarbeidere er et nøkkelledd i å knytte bånd mellom arb. og bonde. Det er mulig å vinne støtte blant arbeiderbønder, småbønder og lavere mellombønder. Men massene av mellombønder ~~er størst~~ må nøytraliseres, og storbønda bekjempes.

I vår bygd er det 18 gardar, alle er organisert i Bondelaget, det fins ikke noe Småbrukerlag. Det er vanlig med årsmøte og et møte til i året. Omkring 13 stykker pleier å stille på møtene, og alle er redde for å ta på seg verv. Klassesammensetninga blant de som møter opp er omtrent en tre-del småbønder, en del lavere mellombønder og en del mellombønder. Mellombønda og læreren med småbruk er de som trekker opp linjer på møtene, stiller forslag og legger premisene for vidare diskusjon. Alle lytter og prøver å gjøre seg opp en mening sjøl.

De lavere mellombønda kan komme med noen tekniske opplysninger av og til, og en av de er ordstyrer. Småbønda møter fordi de har verv og møteplikt. Men de sier ikke noe. Fordi mellombønda er flinkere og raskere. Og fordi mellombønda fører ut den sannheten (borgelige ideologien) som dagsrevyen og avisene sprer, og som de ikke klarer å skjære seg gjennom. Dessuten er småbønda særlig hardt undertrykt av foreldre som de bor trangt sammen med, og som hindrer privatliv, egne meninger og pågangsmot.

I denne situasjonen har i alle fall jeg gjort venstre-feil. Det er lett å gå for fort fram, trampe i salaten og slå til alle kanter samtidig. At staten skulle betale avløserordninga fikk ingen respons, bortsett fra at den ledende mellombonden avbrøt og ropte "nei, se å stans det der, vi har så mange saker til behandling". Det hadde vært riktig å legge hovedkampen på et lavere nivå. F.eks. likt avløsertilskot til alle bruk, for da kunne vi kanskje oppnå å avsløre og isolere mellombønda og den lavere mellombonden som støtta dem. Da kunne vi utvikla de fattigste og knytta de nærmere. Vi må styrke sjøltrua deres og få de til å stå fram med interessene som de har langt inni seg, men aldri tør å si.

Det er et problem at småbønda ikke tør stå fram, (dvs. den ideologiske dominansen til mellombønda.) Dersom du vil undersøke blant småbønda hvordan de stiller seg til det som skal opp på møtet, så er det vanskelig å få noe klart. Dersom du vil finne ut hvilke forslag og ideer som faktisk kommer til å gjennomsyre møtet, går du og prater med mellombønda. Da får du oppsummert all reaksjonær propaganda om bonden som grunneier og godtgjøring for egenkapital. En metode for å komme ut av denne onde sirkelen, kan være å starte studiegrupper på f. eks. levekårsinnstillinga eller jordbruksoppgjøret. La de bli bevisstgjøringsgrupper for fattigbønder der de kan begynne å avsløre grunneier-standpunktet til mellombønda.

Et annet spørsmål er bondearistokratietts rolle lokalt. Jeg vil påstå at det ikke er så utbredt blant bønder som blant arbeidere. Rolla som det lokale arb. aristokratiet spiller blir utført av mellombønda. Fordi de har en del fordeler av kapitalismen, kan spekulere og slå seg fram. Grunneierlaget fører ofte ut ensidig bondas interesser mot arbeideres behov for billig jakt og fiske. Dessuten sitter mange mellombønder i kommunale styrever og utvalg som ikke er knytta til jordbruket, men som gir pamp-privilegier, materielle goder og overklasse-bekjentskaper. Bondepampene er i sentraladministrasjon, staten, på fylkesplan og i det enkelte meieri og jordstyre. Men i de enkelte bygder og lokalbondelag er det få eller ingen. Akkurat som over for arb. arist. er det lett å tro at god masselinje er å snakke mye med "de som har peiling og er flinke å diskutere", og dette er mellombønda. Er dette å undervurdere betydninga til bondearistokratiet?

YRKESLEDDING FOR BONDEVENNENE

Mange unge som er opptatt av jordbruk og sjølberging ønsker å skaffe seg en gard. Hva bør være forutsetning for at progressive bør bli bønder? Det er viktigere å være avløser enn bonde, for avløseren eier ikke produksjonsmidler. I progressive bør avvise å bli storbønder, dvs. kapitalister. Men de som har vokst opp på gard eller har lett tilgang til en innærfamilie bør bruke sjansen.

Det bør ikke være ei hovedlinje å stimulere bondevener som ikke har nær tilknytning til gard til å skaffe seg en. Men det er ikke umulig å klare det. De bør diskutere det nøyere og finne ut om de kan klare å fungere progressivt som bonde. Jeg vil peke på en del spesielle vansker som de støter på.

Det er hardt å være bonde. Nedleggning og utarming av småproduksjon er hovedtendensen i jordbruket. Dersom du skal bygge opp en nedlagt gard, blir det et kjempeløft. Er du da sterk nok til å klare å gjøre noe progressivt, utenom? Det er lett å bli ensidig arbeidsnarkoman.

Søknad om konsesjon og lån til ombygging og utviding skal gjennom hundrevis av kontorer. Det tar gjerne noen år tilsammen. Da levd du på nåde, jordstyret og Landbruksbanken har deg i sin hule hånd. Da er det lett ~~å~~ å bli redd for å markere seg, å slutte å være revolusjonær. Det blir vanskeligere å få lån og større sjanse for "yrkesforbud" nå i krisetider.

Dersom du ikke har dype røtter i bygda og kjenner folk godt på forhånd, blir det vanskelig å fungere bra i de sosiale reglene som er der. Hva i bygdemiljø må du ta prinsipielt avstand fra og hva er du nødt til å gjøre taktiske kompromisser på, for ikke å stå ~~ut~~ vekk fra bygdefolk?

Det er viktig å ha partiet i ryggen som kan gi råd på taktiske og praktiske saker som du støter på fra dag til dag. Blir du bonde et sted det ikke er parti og du ikke kjenner massene, står du svakt.

Svært få bondelag og småbrukerlag har revolusjonære fraksjoner. Du utvikler deg saktere og lettere i feil retning der. Det stilles mye høyere krav til din sjelstendighet. De progressive bondevennene bør absolutt bli avløsere på steder der det er mange andre progressive og bygge ut kampsterke fagforeninger. Det betyr mye for at arbeiderklassen skal vinne bønder til forbundsfeller i kampen for sosialistisk revolusjon.

OSKAR.

CRITIKK AV DE ANSVARLIGE FOR KK'S BUD-
OPPLEGG I TRONDHEIM

Dersom KK skal bli et organ for revolusjonen i Norge, på lik linje med Pravda i Russland, så må det tas et skikkelig grep om fire forhold. Det er løssalget, levering og fornying av abonnenter, distribusjon og til slutt arbeiderkorrespondenter. De to siste forholdene blir dag ikke sett på som politisk viktige. Dette er svært alvorlig og hindrer KK's utvikling. Jeg vil i det følgende holde meg til distribusjonen av KK.

.. DISTRIBUSJONSMÅTEN BLE IKKE DISKUTERT
PÅ FORHÅND!

Om dagsavisa skulle komme i posten som kveldsvisa, eller som den skulle komme med eget bud ble overhodet ikke diskutert i avdelingene i forbindelse med KK-kampanja foran dagsavisa i fjor vinter. Mange medlemmer tvilte på at det i det hele tatt ville være mulig med egen budtjeneste. Så i midten av mars kom det beskjed om at avisa skulle ut med egne bud i Trondheim.

1. UTVELGELSEN AV BUD RRØYTT MED MAO'S
PRINSIPPER OM LEDELSE!!

"Når en høyere organisasjon og dens avdelinger videråbefordrer en eller annen oppgave til underordnede enheter, bør den i alle tilfelle gå gjennom lederen for den lavere organisasjonen det dreier seg om, slik at han kan ta ansvaret. På denne måten oppnår en både deling av arbeidet og enhetlig, sentralisert ledelse". Noen metoder vedrørende ledelse, pkt. 7. (krifter i utvalg av Mao).

Dette punktet ble ikke fulgt. Den ansvarlige for budtjenesten i Trondheim gikk rett på enkelte partimedlemmer uten å ha kontakt med avd. styret.

.. FLERE BUD BLEI RETT OG SLETT
"SHANGHAIET".

Metoden med å skaffe bud var ikke politisk overbevisning, men av typen: Gjør ikke du det kommer ikke avisa ut i det hele tatt! Folk ble ikke gjort skikkelig klar over hva det ville si å være bud.

5. FLERE LØFTER ER BRUTT FRA BUDLEDELSENS SIDE!

Budlederen lovet at nøkler til oppgangsdørene og reservebud, det skulle budledelsen skaffe. Så en måned etterpå kommer kontrabeskjed: Nøkler og reserve må man skaffe sjøl.

Ut fra dette her burde budopplegget ha blitt sammen, men på ruta som jeg hadde ansvaret for går det bra, sjøl om det mange ganger bare er lojaliteten til partiet som får det til å gå. (Ruta tar minst 1 time å gå, avsisene skal ut før klokka 6, og det er bare mulig å gå om morran). Det er ikke p.g.a. budledelsen, men heller på tross av deres opplegg at det går. På denne ruta har partiavd. i området overtatt ansvaret. Vi er tre bud som veksler på å gå. I feriene blir enda flere mobilisert til å gå. Dette er et opplegg som fungerer bra, men det er et opplegg vi har kommet fram til sjøl og avviker temmelig mye fra budledelsens opprinnelige opplegg.

Dersom ikke hele budopplegget skal bryte sammen må distribusjonen av KK bli sett på som en politisk oppgave, og hele partiet må mobiliseres til å ta del i utformingen av denne.

Anders Avisbud

Svar til Anders Avisbud - Både A.A.'s innlegg og følgende er noe forkorta.

STYRK KK-DISTRIBUSJONEN!

Først må ein sak vera klar:

Utan innsatsen frå alle buda ville vi kanskje ikkje hatt noko dagsavis i dag. Ein kan difor trygt seie at vi i året som har gått har skapt eit avnitt partihistorie. Men alt har ikkje gått knirkefritt og ledelsen har gjort en del feil.

forts A.24

(svar til Anders Avsibud forts.)

Anders Avisbud (A.A) kritiserer dei ansvarlege for distribusjonen for å sjå på oppgåva som ei praktisk oppgave, og ikkje som ei politisk oppgave. Eg er mykje einig med A.A og er difor interessert i å få i gang ein diskusjon omkring distribusjonen for å styrke den politisk. Eg oppfordrar alle, og spesielt dei som jobbar med distribusjonen, til å komme med synspunkt.

BUDA VART IKKJE POLITISK MOBILISERTE

Eg meiner at obligatorisk partidiskusjon ikkje er noko kriterium på kva som er politisk oppgave, kontra praktisk oppgave. Ein annan sak er det at DS har oversett nødvendigeita av å mobilisere kaderen politisk, for å gjennomføre vedtaket. Det kunne ha vore gjort gjennom diskusjon i FK, i KK, og innad i distribusjonen. Dette vil vi prøve å rette på no.

Det er i hovudsak to forhold som gjer det nødvendig med eige budtjeneste.

1. Vi ofrar ikkje så store krefter for mojo skuld. Vi ofrar krefter for å bygge ei landsomfattande dagsavis, som skal ut til dei breie massane. Uten bud i dei store byane (+ ein del mindre stader) er det ikkje sikkert vi hadde hatt ei dagsavis i dag. Skulle vi i Trondheim bruke Posten, ville KK ikkje på nokon måte kunne ta opp konkurransen med Adresse-avisa og Arb.Avisa. Med post ville KK komme til abonnentane i 11-12 tida om dagen, eller dei ville få avisa etter jobb. Då ville dei få ei avisa med "gamle" nyheiter. Folk flest ville foretrekke ei borgeravis med "ferske" nyheter ein får på jobb.

2. Sikkerheita til abonnentane. Det at vi har eige budordning gjer at størstedelen av den progressive rørsla i Trondheim er betre skjult for SIPO, KGB, CIA og ny-nazistar. Før kunne dei berre sjå etter hos Postverket. No må dei eventuelt gå i hælane på buda (seint på natta) og kikke i postkassane. Vile det vere forsvarleg å bruke Postverket, og på den måten legge veien åpen for SIPO eller KGB?

TIL PUNKT 2 OG 3. BRUDD MED MAO'S PRINSIPPER OM LEDELSE OG "SHANGHAING AV BUD.

Eg meiner at kritikken er rett på begge punkt. I hivedsak meiner eg vi har korrigert desse feila. Når det likevel skjedd slik har det flere årsaker.

- Arbeidet med å bygge opp distribusjonen kom så seint i gang at det ville vere om lag umuleg å gå gjennom avdelingane der som avisa skulle komme ut 1. april i fjor. Hovedsaka blei å skaffe bud til alle vaktene, nesten uansett metoder. (Dette er eksempel på byråkrati og dårleg planlegging).

- Partiet var då ikkje utbygd så godt som i dag. Fleire boligavdelinger gjer det enklare å sjå avd. ansvar for bud-rutane.

Ei rett oppfatning av Mao's prinsipp om ledelse burde ha ført til at, når bud først var "Shanghaia", skulle avdelinga der budet hører heime fått melding og anledning til å diskutere oppgåva. Det er ennå slik at avd.styra ikkje tar budoppgåva med i betraktning når dei pålegg buda andre oppgåver. Dette må vi rette på.

TIL PKT. 4. HENVENDELSER BLIR IKKJE BESVART

Kritikken er rett. Henvendelser blir lagt til sides og ikkje besvart. Vi kjenner til at eit bud melte seg ut av NKS, bl.a på grunn av dette. Årsaka ligg mykje i underbemanning. Vedkommande som "sat på" henvendelsane brukte om trent all si tid på å skaffe bud. Der han ikkje greide det måtte han gå sjølv, opptil 3-4 ruter pr. natt. Det ville vere feil å kritisere vedk. for å vere ein lat byråkrat! Vedkommande gjorde ein stor innsats for å få ut avisa. I dag er dette problemet mykje mindre, i og med at distribusjonen er betre utbygd.

TIL PKT. 5. LØFTER BLIR BRUDD

Kritikken er riktig. Men hugs på at budledelsen var helt uten praktisk erfaring frå liknande arbeid. Saker, som det å skaffe nøkler til oppgangsdørene, kunne sjå enkelt ut, og det blei lova at ledelsen skulle ta seg av det. Det viste seg fort å bli eit problem, fordi ein del

forts. 25

(Svar til A-Avisbud forts.)

reaksjonære styrer for borettslag stiller seg velvillig til Adressa og Arb. avi., men nekter Klassekampen nøkler. Å føre denne kampen med styra i borettslaga hadde ikkje ledelsen kapasitet til.

VI MÅ OVERVINNE ALLE VANSKAR!

Klassekampen er eit av dei viktigaste redskapa i partiarbeidet, i arbeidet for å organisere massane. Sjå på streikestøtte arbeidet, 8. mars, 1. mai, tariffoppgjeret, ungdomskampen o.s.v. Difor er KK-buda og alle som er med på å organisere massane. Difor er budjobben ei viktig politisk oppgåve som må utførast skikkeleg. "Slurv" i distribusjonen:

- det at ledelsen ikkje tar pol. alvorleg
- det at abonnentane får avisa uregelmessig - 2. hvar dag o.l.
- det at nye abonnentar må vente i veker- vis og månedsvis før di får avisa.

Dette undergraver tilliten til avisa og partiet, og reduserer KK som organisator og læremeister for arbeidsklassen. Det å gje opp for vanskane vil føre til stagnasjon for KK. Vi må slåss for å overvinne alle vanskar, for at abonnentane skal få avisa regelmessig. Berre med ei slik holdning kan vi gjere KK til Norges PRAVDA.

Rolf.

TIGERSAKA (noe forkorta innlegg)

Kamerater!

I oktober var Tigersaka oppe i lagmannsretten - en ny og enda grovere klassesdom ble felt. Og Tigerjentene ble i tillegg pålagt alle saksomkostningene. Saka kommer ikke til å bli anka til høyesterett.

For det første mener vi at gjennom 2 rettsaker har vi klart å avsløre rettsapparatet, fått fram at det eksisterer yrkesforbud, og fått bevist at den ene ikke var noen dårlig syerske gjennom vitner og underskrifter, og at det ikke var et flertall av arbeiderne som ønska de to oppsagt. Vi har vist at borgerskapet lyver, og vi har vist at arbeideraristokratene lydige følger i dets spor.

Dessuten har vi oppnådd å reise tusener til kamp mot politiske oppsigelser og yrkesforbud.

Vi tror ikke vi kunne bringe saka noe mye lenger ved å anke til Høyesterett, saka er dessuten gammel, og de paragrafene i arbeidervenloven som det strides om, gjelder ikke lenger (om arbeidere skal kunne forlange andre sparka).

De tre Tigerjentene takker derfor for all støtte som har kommet, både i penger, brev og aktivitet. Men de er fremdeles i beit for penger. Advokaten skal ha sitt honorar - og Klein har enda ikke fått betalt sine saksomkostninger. Aksjonskom. for Tigerarb. er raka fant. Derfor har den nå trykt opp TIGER-TIERE som skal gå til å dekke restene av gjelda. Derfor - vær med å før Tigersaka til endes - kjøp TIGER-TIERE og ta med noen ekstra for å selge til venner og kjente.

- KAMP MOT POLITISKE OPPSIGELSER!
- KAMP MOT YRKESFORBUD!

Tora.

TETT IGJEN ALLE "LEKKASJER" PÅ SIKKERHETEN

Følgende tabbe viser nødvendigheten av en sterk årvåkenhet når det gjelder sikkerheten.

En kamerat fikk en formiddag en partiintern møteinnkalling. Kameraten la den i farten i lommeboka for å ta med lappen heim for å brenne den. Samme formiddag var kameraten på Oktober. Der ble lommeboka som inneholdt den partiinterne beskjedens stjålet.

Akkurat i dette tilfelle skjedde det sannsynligvis ingen skade. Lommeboka ble funnet igjen av en sjåfør som lev- erte den tilbake. Men lommeboka kunne like gjerne ha havna hos politiet.

HVA MÅ VI LERE AV DETTE?

1. Det er når en har det travelt at faren for sikkerhetstabber øker kraf- tig, derfor er det nødvendig med godt innarbeidete rutiner i så måte.

forts. 29

- 26 -

Sett av søndag 18. juni til „Nord-Fosen - marsjen“ !

Som det har stått i KK tidligere, har Folkeaksjonen mot skytefelt på Nord-Fosen tatt initiativ til en folkemarsj mot planene om skytefelt på Nord-Fosen. Den går av stabelen sønd. 18. juni.

Massemotstanden mot skytefeltplanene på Nord-Fosen, som har kommet til uttrykk gjennom Folkeaksjonen, har vært den viktigste årsaken til at myndighetene og Nato har gjort taktiske tilkøp i skytefeltsaka. Masseoppslutninga om Folkeaksjonen ga de en støkk i livet. Den endelige beslutninga om etablering ble utsatt. Tilkøpet betyr imidlertid ikke at planene er skrinlagt. "Prøveballonger" med forslag om mindre felt er slept ut - bl.a. av forsvarsminister Rolf Hansén i valgkampen i fjor høst.

Det viktigste målet med taktikken til Hansen & Co er å ta lufta ut av massebevegelsen.

Det er også slik at bevegelsen på grunnplanet har avtatt siden oppblusset sist vinter (77). Gjennom DNA-innflytelse i styret har de prøvd å nedlegge aksjonen som folkeaksjon og legge motstanden inn i parlamentariske former.

Dette framstøtet ble slått tilbake på årsmøtet nå i vinter.

Det avgjørende nå framover er å trappe opp masseaktiviteten igjen - gi den et nytt skudd for kaugen som for Stortinget behandlingen til høsten.

Her er Folkemarsjen en ypperlig anledning!

Partiet og ungdomsorganisasjonene må ta dette inn på planene sine i tida framover. Sette av dagen til deltakelse og ta tiltak for å få med folk.

Oppsetting av felles transport med buss bør være aktuelt for de større stedene.

Det viktigste argumentet for å delta er sjølsagt det politiske, at Hansen & Co skal få se at Fosen-marka myldrer av skytefeltmotstandere - at massebevegelsen langt fra er dabbt av !

I tillegg blir marsjen også en fin søndags-tur, i ypperlig tur-terreng.

Folkeaksjonen har også planer om et folkemøte med mye bra kultur om ettermiddagen etter marsjen.

Ta kontakt med Folkeaksjonen v/ Rolf

(tlf. ---)

g

for nærmere informasjon om opplegget.

Kamerat i DS, på oppdrag for DS.

17. mai - 27 -

FOR NASJONAL SJØLSTENDIGHET OG INTERNASJONAL SOLIDARITET

MOT IMPERIALISME , SJÄVINISME OG FASCISME

17.mai blei innstifta i 1814 da riksforsamlinga på Eidsvoll erklærte Norge uavhengig. I tida etter det var Norge svensk koloni, og da måtte patrioter trosse forbud og politiangrep for å demonstrere for norsk sjølstendighet. F.eks. 17. mai 1829 som har gått over i historia som "Torvslaget". Borgermestern leste opprørsloven, og det blei satt inn kavaleri mot folk som var samla seg på Torget i Oslo for å feire dagen. De militære måtte bruke sabler for å oppløse møtet.

17.mai-feiringene den gang var en del av den revolusjonære bevegelsen som gikk over Europa. Det var revolusjonære oppstander i Frankrike, Holland, Belgia, Polen, Tyskland Italia, Spania og Portugal. Kampen for nasjonal sjølstendighet var også en kamp mot reaksjonen. I 1880-90 årene brukte arbeiderklassen og liberale 17.mai til å kjempe for økte politiske rettigheter, stemmerett for kvinner og menn og 8-timmersdagen, mens borgerskapet brukte dagen til å hylle sitt eget diktatur.

Fra arbeiderklassen begynte å bruke 1.mai som sin kampdag overlot de 17.mai til borgerskapet. Fra da fikk borgerskapet spre nasjonalsjåvinisme og myten om at de er nasjonens forsvarere 17.mai. 1939 tok arbeidsfolk 17.mai igjen i bruk. F.eks i Bergen der Samorg vedtok å gå i 17.mai - toget under parola "Vi vil verge vårt land mot fascistene".

I dag er vi inne i en periode der Supermaktene ruster til krig. En slik krig vil helt sikkert ramme Norge, og allerede idag blir sjølråderetten vår uthåla av USA og Sovjet. Gjennom Nato har USA mulighet til å sette sjølråderetten vår helt ut av spill. Sovjets stadig mer aggressive politikk nord, bl.a. på Svalbard er en klar undergraving av sjølråderetten vår

og imperialistiske landa, som Norge, finns det ikke noe nasjonalt borgerskap. Borgerskapet verner ikke om nasjonens interesser, tvert om, de elger den for dollars og rubler. Dette så vi klart under 2. verdenskrig, i forbindelse med opprettinga av Nato og i Kampen om EEC. Vi ser et samme i forholdet til Sovjet. Borgerskapet i Norge i dag er ikke nasjonalt, men tvert om imperialistisk, det vil ikke verne om nasjonale interesser, bare om sine egne økonomiske interesser. Som Stalin sa det: Tidligere gikk borgerskapet for å være nasjonens ledere, det forsvarte nasjonens rettigheter og sjølstendighet, satte dem "høyeste av alt". Nå er det ingenting igjen av det nasjonale prinsipp. Borgerskapet selger nasjonens rettigheter og uavhengighet for dollars. Den nasjonale avhengighet og nasjonale suverenitetens fane er kastet overbord. Det hersker ingen tvil om at det må bli dere, representanter for de demokratiske og kommunistiske partiene, som må løfte denne fanen og bære den

framover, hvis dere vil være patrioter, hvis dere vil bli den ledende kraft i nasjonen. Det finnes ingen andre som kan løfte denne fanen." Det er idag bare arbeiderklassen som kan gå i spissen for å verne de nasjonale interesser.

Men er ikke vi for et kommunistisk verdenssamfunn, et samfunn uten klasser, uten nasjoner. Jo, men avskaffelse av nasjonene, akkurat som avskaffelse av klassene, kan ikke skje under kapitalismen, men bare som følge av en langvarig demokratisk prosess under sosialismen, først etter at sosialismen har seiret over hele jordkloden. Enhver assimilering eller sammensmelting av nasjoner før den tid, vil være en "assimilering" som innebærer underkuing av nasjoner. Se f.eks. på den samiske nasjonen, som er "assimilert" av den Norske, er arbeiderklassene tjent ved det, enn det samiske folket? Bare "KUL" kan påstå det.

Men 17.mai skal vi ikke bare kjempe for våre egne nasjonale interesser. Ingen folk kan være fri hvis det undertrykker et annet. Arbeiderklassen og det arbeidende folket i alle land må stå sammen. Det så vi bl.a. i 1905 der en viktig grunn til at det svenske borgerskapet ikke gikk til krig mot Norge var at den svenske arbeiderklassen støtta nordmennene. På samme måte må vi støtte samenes kamp for nasjonal sjølråderett, og vi må støtte frigjøringsbevegelsene rundt om i hele verden.

Men 17.mai er i dag borgerskapets dag, og svært mange progressive har motsigelser på å gå i tog den dag. I etterkrigstida har borgerskapet fått monopol på å bruke nasjonaldagen til å spre løgner om at de er nasjonens vergere, at det ikke fins klassemotsetninger i dagens Norge, til å spre sjåvinistiske ideer. De siste årene har vært et unntak. Særlig i 1972 da gikk det kjempestore tog over hele landet, mot EEC, for norsk sjølråderett. For 10 år sida var det utenkelig med progressive tog 17. mai - i fjor gikk det 2500 i tog i Oslo og 500 i Trondheim.

Men hvorfor har mange progressive motsigelser mot å gå i tog denne dagen? Det er ikke fordi de ikke støtter kravene, for de samme kravene reises 1.mai, og da med stor oppslutning. Nei det er fordi borgerskapet har hatt monopol på nasjonaldagen, og vanlige folk, som ikke støtter borgerskapet, har ofte brukt dagen til fest. Men er dette noen grunn til at borgerskapet skal få beholde sitt monopol på nasjonaldagen? Er det ikke sånn at faren for verdenskrig gjør det spesielt viktig å avsløre borgerskapets unasjonale karakter? Er det ikke sånn at vi må bruke enhver anledning til å vise hvem som truer med krig, og hvem som virkelig vil forsvare sjølråderetten? Er det ikke sånn at det i denne situasjonen er viktig å bryte borgerskapets monopol på å bruke nasjonaldagen, for det er jo ikke borgerskapets dag, de vil selge landet.

I tillegg har sålsagt revisjonistenes propaganda slått seg inn i våre rekker og blant progressive almennt. Når progressive ikke vil demonstrere for krav de støtter, 17.mai, så er det et uttrykk for at revisjonistene, spes. "KUL" sin propaganda om at det er borgerskapets oppgave forsvare de rasjonale interessene, har innpass. Men disse Trotskistiske ideer må vi nedkjempe.

Vi må reise kampen mot de som prøver å spre ideer om at borgerskapet vil og kan forsvare nasjonale interesser, enten de kommer fra "KUL" eller Høyre. Dette gjør vi bl.a. ved å mobilisere til store demonstrasjoner for norsk sjølføderett og internasjonal solidaritet 17. mai.

Folk er opptatt av disse tinga 17. mai, det må vi bruke til å vise hvem som kan og vil forsvare nasjonen og demokratiet.

FRAM FOR BREIE MARKERINGER 17. MAI .

Orvar.

"Lekkasjer" forts. fra s. 25

2. Skriv minst mulig om partiinterne saker på løse lapper. Hvis det må skrives beskjeder, bruk da stikkord og koder.

3. Legg aldri slike ting i lommebok, veske o.l. Sjøl om det er for å ta det med rett heim for å brennes. Bær det på deg, helst på kroppen (altså ikke i lommer).

4. Det kan forekomme tjueri på Oktober. Sjøl om sannsynligvis 98-99% av dem som går der er fullstendig pålitelige, betyr det likevel at det kan foregå tjueri der. Ikke legg fra dere lommebøker, vesker o.l., mens dere går og kikker på bøker.

Forts. fra s. 20.

Barneoppdragelse og religion. Ungene må få være der massene er og oppleve verden som det arbeidende folket gjør. Dersom vennene vil på søndagsskole, komfimeres osv., så si hva du mener om religion. Dersom din unge har lyst, så la den få lov. Den er en egen person som må lære av egen erfaring. Oppfordre den til å ta stilling, avsløre og reise kamp mot ljuging, idealisme, urettferd, hykling og undertrykking, der ungemassene er, på søndagsskole og i religionstimen.

Hva mener dere om dette?

Kom med bedre og flere råd !

